

200

- Ваша светлост тогава се застъпи с милостивото си сърце и на-
кара да се отмени смъртното наказание за победения.

София се усмихна и метна тържествуващ взор към снахаси. Не
беше само Елисавета, която можеше да се похвали с милосърдие и неж-
ност. Ала в този миг младото момиче бе отвлечено от съвсем друга
мисъл, обхванало с тънка десница тежката златна дръжка на кристалния
покал, от който забравяше да отпи малиновия си сироп.

Двете сестри не можеха да забравят разказаното и видяното
днес. Затова почти не чува новото произведение на Волфрам фон Ешенбах
"Вилхелм", написан според френската сага за "Битката при Алискан".

- Съжалявам, че това мое произведение не можа да бъде чуто от
нашия ~~век~~^{члм} благодетел, покойния ландграф, защото той първи, с чудна-
та си начетеност, ми обърна внимание върху цената на тази сага. С
каква радост той би чул днес стиховете на "Вилхелм"^{члм}... - въздъхна
Ешенбах.

- Той би чул със също такава радост и новите стихове на "Пар-
сифал", - се обади тихият и сериозен глас на младия ландграф Луд-
виг, който ценеше прекрасните творби на Ешенбах преди всичко вели-
чието на мисълта, светлината на благонравието, красотата на верност-
та, които бяха най-ярките белези в изкуството на прочутия шворец
на Светия Граал.

Сам Лудвиг мечтаеше да бъде един от рицарите на Светия Граал,
да прекара живот чист от всякакъв грях, в дело и помисъл, с вярната
преданност на Елисавета, която той обичаше повече от всичко на
света.

Девојката почувствува нежната му мисъл, неволно изви лице към
него, леко се позачерви и сведе чело. Въздъхна. Мислите ѝ я отнесоха
към други земи, там в манастиря на кларисите, сред тихото песно-
нение и молитви на обреклите живота си в служба Богу. А сърцето ѝ
я теглеше тук, при тоя, който бе за нея най-преданият другар, най-
верния покровител. И Елисавета незлоблизо отправи очи към сестра си